

Tarjoilija laskee vaahtoavan tuopin terassin pöydälle.

Sokea tyttö nostaa tuopin huulilleen kuin kuka tahansa, joka ei ole häiriintynyt puheensorinasta, jota aurinkoterassi päivävarjoineen ja nousuhumalineen tuottaa. Pöydän alla on opaskoira, joka tietää tehtävänsä. Minäkin tiedän tehtäväni. Se on seurata sinua terasseilla, kaupungilla, kaikkialla. Minun todellisuuteni ei kaipaa muuta kuin sinua sokea tyttöni.

Istun metrossa vastapäätä sinua. Mustien lasien piilosta sokea tyttö tuijottaa takaisin kuin näkisi minut. Kuin näkisi jotain, mitä olen yrittänyt piilottaa; jotain sellaista, minkä paljastuminen saisi aikaan minussa enemmän alastomuutta ja häpeää.

Metro syöksyy tunneliin. Kiilamaiset valot skannaavat Ikkunoiden läpi vaunua kuin paljastaakseen todellisuuden ihmisistä, jotka istuvat jäykkinä metron punaisilla penkeillä vaivautuen pienimmästäkin katsekontaktista. Minulle tässä metron sähkömoottoreiden pauhussa ja raiteiden kolinassa ei ole muuta kuin sokea tyttöni, joka tuijottaa takaisin. Se on minun todellisuuttani, jota minulla ei ole aikomustakaan paeta.

Yhtäkkiä sähköt katkeavat. Kiilamaiset valot välähtelevät epätasaisesti salamoina. Lopulta aika on hidastunut riittävästi kohdatakseen todellisuuden. Sokea tyttö vastapäätä on riisunut silmälasinsa. Aina valon välähtäessä näen siniset silmät, jotka tunkeutuvat sieluuni ja antavat tälle ikuisuutta tavoittelevalle pienelle hetkelle enemmän merkitystä.
-- Nadja oletko se sinä? kysyin minä.

Yhtä nopeasti kuin sähköt menivät, ne palasivat. Valoisa metro heräsi eloon poistuvista ihmisistä. Seuraan tyttöä alumiinin tuoksuiseen sähköportaikkoon, jonka koneiston päällä oleva ikirasva voisi syttyä tuleen yhdestä ainoasta tulitikusta. Jyrkästi alhaalta ylös, alumiinisilppuri kuljettaa jäykkiä ihmisiä kohti määränpäättä tai kenties kohti joitain suurempaa tarkoitusta. Nousuportaiden katossa ja seinissä oli värejä, joita näin tyttöni kasvoilla metrossa.

Sokea tyttö istui puiston penkille. Puiden kädet heiluvat mustina harmaata taivasta

vasten. Puut puhuivat, mutta minä en ymmärtänyt. Yritin, kunnes tajusin.

-- Nadjä se olet sinä, sanoin minä.